

טורף בקלפי פרק רביעי יומא

מ.

(א) גמ' היינו הנחה פליגא עליהו דתנאי ואודו לטעמייהו דתנאי יעמד חי לפני ה' וכו' בכפרות דברים הכתוב מדבר ת"ש פר מעכב את השעיר ושעיר וכו' הגרלה מיהא מעכבא ת"ש שאלו תלמידי כו' פ"ל: (ב) רש"י ד"ה מני מצוה חי כשר דבהא כ"ע מדו כו' (ג) בא"ד והשעיר אשר עלה ולא נתא ביה קרא אלא לעכב פ"ל: (ד) ד"ה מני כו' של זה העמד אלא אין לך: (ה) ד"ה כפ מעכב כו' ולך לחזור ולעשותה לאחר הפר אבל השעיר אינו מעכב את הפר אם הקדים וכו' שהיה ראוי לקדם לה פוסלה ומר עבודותיהן כן היא בפשט וכו' ואכן כן מעכב הדמים וטמן על מוצח הפנימי הקד' ומר"ד צממות שפניו הוא דקאמרינן דסדרי: (ו) ד"ה וכו' דכסדרה כו' לגמרי מעכבא כיון דתנא כה קרא:

תני מצוה להניח. ה"ג הוה מני לשנויי הא מני רבי שמעון היא דאמר הגרלה לא מעכבא ואח"כ מלאמי צרייתא זו שנויה בתוספתא פ"ג] וסמוך לה שנויה פלוגתא דבסמוך דרבי יהודה ורבי שמעון יעמד חי וכו' ומסיק דרבי ר"ש רישא לאו רבי וכו' ומדסיפא ר"ש רישא לאו רבי

שמעון: הא דקאמר תני מצוה להניח. אינו מנייה הצרייתא אלא פרושי קא מפרש מאי לא הגריל לא הניח הגריל: **רבי שמעון לא ידע.** ואם תאמר לימא דשפייר ידע ולא הגריל דרבי שמעון היינו עלה כי היכי דמפרשי נמי השתא ללא הגריל דידיה עלה אע"ג דלא הגריל דרננן מספקא ליה אי הוה או עלה או וי"ל אי רבי שמעון פשיטא ליה ללא הגריל דרננן היינו לא הניח א"כ הוה ליה לרננן איהו לא עלה הגריל אלא השתא נימא משום דמספקא ליה דילמא רננן אמרי לא עלה וקרו ליה לא הגריל נקט נמי לא הגריל:

ואודו לטעמייהו דתנאי יעמד חי ב' פ"ג דלודיו קאי ואמר שיש לגרוס אותו לעיל קודם ת"ש פר מעכב את השעיר ול"ג כניסת הספירים וקאי אהגרלה ומשום דקאמר לא מעכבא ואי בעית אימא רבי יהודה נהי דצקידרה לא מעכבא הגרלה מעכבא היכא דלא עלה הגריל כלל כו' ואודו לטעמייהו דכי היכי דפליג ר' יהודה ארבי שמעון היכא דלא עלה הגריל מעולם הכא נמי פליג היכא דעלה הגריל ומת המשתלח קודם מתן דמים דשעיר הפנימי דצקידרה ליה לרבי יהודה ישפך הדם ויצא שנים אחרים ויגריל עליהם בתחילה דמניא יעמד חי עד מתי יא זקוק לחיות עד מתן דמים של צקירו ולכפר עליו דקרא הוה פיוש עד שיכפרו צקירו ור' שמעון סבר אין צריך ולכפר עליו אשעיר המשתלח קאי וה"ק והשעיר אשר עלה עליו

אלא לך לישנא דאמר. אליבא דרבי יהודה פליגי ואמר רבי יואי מעכבא וכל שכן לרבי נחמיה הא מני לא רבי יהודה ולא רבי נחמיה: **מני מלוה להניח.** ואם לא הניח כשר (ט) וזהו כולי עלמא מודו דנחמיה לא תנא זה קרא אלא חדא זימנא הוא דכתיב ונתן אהרן וגו' אבל צעליה תנא זה

קרא דכתיב ו והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו וגו' וכתבי והשעיר אשר עלה (א) **והסודות.** על שעיר המשתלח כדכתיב והמודה עליו וגו': **אלימא לא הניח.** זהו הוה דקאמר רבי שמעון כשר אכל עליו ממך קלפי אית ליה לרבי שמעון דמעכבא: **והפניא מס אחד מן.** לאחר הגרלה דאי אפשר עוד להגריל אלא אם כן יציא שנים אחרים וילך אחד לאיצוד כדאמר' צ"פ שני שעירי (לקמן דף סג): **מניא.** אחד מן השוק וחתה זה שמת ויהא צקירו של זה העומד (י) ואין צריך להגריל: **רבי שמעון לא ידע** נו'. לעולם לא הגריל דקאמר תנא קמא כשר לא הניח הוא ודקשיא לך היכי קאמר ר"ש עלה לא הגריל כשר אי הגרלה זו היינו הנחה משמע דאי לא עלה פסול לרבי שמעון לא תקשי דלא הגריל דקאמר ר' שמעון לא הגריל ממש קאמר ולא הוה ידע דלא הגריל דקאמר ת"ק אהנחה הוא דקאי והכי קאמר להו ר' שמעון לרננן אי לא הגריל כשר דקאמרימו היינו צעליה דהוא הגרלה ממש פליגא עליינו כחדא בלא התודה: **ואי הגרלה דקאמרימו היינו** אכל עליה לידכו מעכבא פליגא בתנאי דלרבי הגרלה לא מעכבא כלל והודו מעכב ולקמן מפרש טעמא דתרווייהו צידוי: **פר מעכב** **אם השעיר.** אם הקדים אחת מן העבודות של שעיר המאוחרות לשל פר ושנאה קודם לפר הפר שהוא ראוי ליקדם לה מעכבא ופוסלה ואינה עולה לו וצריך לחזור ולעשותה לאחר הפר (ט) וסדר עבודותיהן כך היא

בפרשה בתחילה ומתודה על הפר וידו ראשון ואח"כ מגריל על השעיר ואחר כך מתודה על הפר וידו שני ושחטו ומכניס כף ומחתה ונותן את הקטורת על האש וגומר ונותן מדם הפר על הכפורת ואחר כך שוחט את השעיר ונותן ממנו על הכפורת ואחר כך נותן מדם הפר על הפוכות ואחר כך מערב דמים ונותן על מוצח הפנימי: **אכל השעיר אינו מעכב את הפר.** אם הקדים עבודת הפר והוא מן המאוחרות לשל שעיר ועשה לפני שעיר אין השעיר ראוי ליקדם לה פוסלה: **נחמיהו שפניו.** קלמרי דסדר הפר מעכב את השעיר: **אי אקדמיה לשעיר.** על צין הדמים מקמי פר לא עשה כלום: **אלא שעיר אינו מעכב את הפר מאי ניהו.** אחיה עבודה מנינו צשעיר הקודמת לשל פר צממות פניו דנימא עלה שאם שניה להקדים את של פר לפניו אין השעיר הראוי ליקדם לה פוסלה: **על הפוכות:** חוקה **כתביא זהו.** דהא אפילו רבי יהודה מודה דאדברים הנעשין צפניו כתיב חוקה והרי שניה זה עבודות פנים שרי הקדים לה את של חוץ שהיא מאוחרת לה: **אלא לאו דאקדים מסגנו דפר צפניו מקמי הגרלה.** דשעיר דעל כררן איך מואל עבודות שעיר קודם צממות דפר צפניו אלא זו וקתני דלא מעכבא: **ומדסדרא לא מעכבא** דאמר הגרלה לא מעכבא וקשיא למאן דאמר לרבי יהודה מעכבא על מוצח הפנימי כדכתיב (ויקרא טו) ולקח מדם הפר ומדם השעיר וגו' והיה לו לאחריו עד גמר מתנות הפוכות: **ונהי דבסדרא לא מעכבא** הגרלה דהא רבי יהודה לא מעכבא ופוסלה ואינה עולה לו וצריך לחזור ולעשותה לאחר הפר (ט) וסדר עבודותיהן כך היא

רבינו חננאל

והא ר' יואי דאמר דברי הכל עליית גורל מעכבא, הא מתניתא [בכ"ז] מוקים לה. א"רואי לא תימא מצוה להגריל דמשמע עליית גורל מתוך קלפי אלא אימא מצוה להניח ואם לא הניח שר. ת"ש כשרן אל התודה פסול. הא דקתני ר' שמעון לא הגריל מהו, אם תאמר לא תנייהו הוא כמו שהעמדת הגרלה הוא כמי מביא ברייתא האחרת, מכלל דר' שמעון התנה לא בעי הגרלה בעי. והתניא ברייתא מה אחר מהן מביא צקירו שלא בהגרלה דברי ר' שמעון. ודחי ר' יואי ליעולם הגרלה זו הנחה היא, ור' שמעון לא ידע היא הגרלה דתנו רבנן מאי היא, והכי קאמר להו אי דקאמרינו קודם מצוה להגריל תנח (ו) היא זו היא מצוה, אבל עליית הגריל מעכבא, פליגא עליינו בתרתי שהגולה אינה מעכבא ואם לא התודה פסול. ואי הגרלה עליית גורל פליגא עליינו בתרתי כהא מודיא לכו דהגרלה א"ר דאיה מעכבא מצוה מיהא אותה, ופליגא עליינו בהתודה שאם לא התודה פסול. ת"ש פר מעכב את השעיר ושעיר אינו מעכב את הפר כו'. סדר עבודת פר והשעיר, מתודה בפר ומגריל ונותן הגרלות על השעירים, ומתודה שמה בעודו ובעד ביהו פפרו. ושוחטו ונותן הדם למי שממרט בו, וחותה בתחלים, וחופן הקטורת ומכניס ומקטיר. וחזור ולקח דם הפר ממי שממרט בו ומכניס ומוה על הכפורת ולפני הכפורת. ויוצא ממוה המלה וי' ויוצא היכא על פני הפוכות. ויוצא ונותן למי שממרט בו ונותל דם השעיר ומוה ממנו כאשר הוה מדם הפר. ויוצא ומערב דם הפר לתוך דם השעיר ומוה על המוכה. פירי' בתנותו שבפנים [בהזאות שמה בפנים]. בשלמא פר מעכב לשעיר, שאם הקדים הוא השעיר להזאת הפר לא עשה כלום משום דמתנות שבפנים הן, ולרבי הכל מתנות שבפנים מעכב לפי מאי ניהו, שאם הקדים הואת של פר בהיכל קודם הזאות השעיר לפני ולפנים, חוקה כתיבה ובעינן הדברים ככתבן. אלא דאי אקדים מתנות של פר בפנים קודם שיגריל בשעיר מה עשעה עשירי, ומוכיחינן [לא מכתבא] ההגרלה אינה מעכבא, מכלל שאינה עבודה ואצ"פ שלא יגריל כלל כשר. קשיא לר' יואי. ודחי ואמר הא ר' יהודה היא, ובגון שהקדים דם הפר במזבח קודם מתנות שבפנים, וכוון דעבודת חוץ מקדש הקדשים היא, אצ"ג שהיא כדכתיב לכן לר' יהודה לא מעכבא. ואקשינן ומה מתנות שבפנים קתני. ופריק אלא אכול הגרלה היא, והא מני ר"ש היא וקסבר הגרלה אינה מעכבא כלל. כו'. ור' שמעון הגרלה לא מעכבא כלל. אבל לר' יהודה כסדרין לא מעכבא. כלומר, הגרלה אינה מעכבא שחיטת הפר אלא אם שחט מה עשעה עשירי ויגריל, ולעולם בעי הגרלה על שני השעירים. ואודו לטעמייהו דתנאי

הגורל לעזאזל יעמד חי עד שיכפר עליו צידוי ואם מת קודם וידו מציא אחר בלא הגרלה ואם מת אחר וידו אין צריך להציא אחר כף ע"פ שלא שילחו עדיין דשילוח אינו מעכב ואם מת המשתלח קודם וידו וקודם זריקת דמי צקירו זורק הדם של צקירו ומציא שעיר אחר בלא הגרלה ומתודה עליו ולא יגריל אפילו למנוה דאין הגרלה אלא צפניו כדכתיב על שני השעירים ואם היה מציא שנים היה צריך לטפוח הדם או לאחד את השני (י) (עמו) שיעלה עליו הגריל לשם וכוה שפירש' דלרבי יהודה כשמת המשתלח צריך להציא שנים אחרים ולהגריל עליהם בתחילה הכי תנן לקמן בפרק שני שעירי (ד' סג). ומסיים עלה והשני ירעה עד שיתאחד רבי יהודה אומר תמות ועוד א"ר יהודה מת המשתלח ישפך הדם וצ"כ נמי איכא צהדיא מת אחד מהם משהגריל יציא שנים אחרים ויגריל דברי רבי יהודה ומהאי קרא נפקא לן לרבי יהודה דמיר צתר פלוגתא דרבי יהודה ורבי שמעון גרסינן התם לשלל אותו שאם נשפך הדם ימות המשתלח מת המשתלח ישפך הדם והאי מילתא איתאן לרבי יהודה דרבי שמעון סבירא ליה מת אחד מהן מציא צקירו בלא

השעיר ומכניס על השעיר ומוה כאשר הוה מדם הפר וחזור ונותל דם הפר ומוה ממנו אתה למעלה וי' ויוצא היכא על פני הפוכות. ויוצא ונותן למי שממרט בו ונותל דם השעיר ומוה ממנו כאשר הוה מדם הפר. ויוצא ומערב דם הפר לתוך דם השעיר ומוה על המוכה. פירי' בתנותו שבפנים [בהזאות שמה בפנים]. בשלמא פר מעכב לשעיר, שאם הקדים הוא השעיר להזאת הפר לא עשה כלום משום דמתנות שבפנים הן, ולרבי הכל מתנות שבפנים מעכב לפי מאי ניהו, שאם הקדים הואת של פר בהיכל קודם הזאות השעיר לפני ולפנים, חוקה כתיבה ובעינן הדברים ככתבן. אלא דאי אקדים מתנות של פר בפנים קודם שיגריל בשעיר מה עשעה עשירי, ומוכיחינן [לא מכתבא] ההגרלה אינה מעכבא, מכלל שאינה עבודה ואצ"פ שלא יגריל כלל כשר. קשיא לר' יואי. ודחי ואמר הא ר' יהודה היא, ובגון שהקדים דם הפר במזבח קודם מתנות שבפנים, וכוון דעבודת חוץ מקדש הקדשים היא, אצ"ג שהיא כדכתיב לכן לר' יהודה לא מעכבא. ואקשינן ומה מתנות שבפנים קתני. ופריק אלא אכול הגרלה היא, והא מני ר"ש היא וקסבר הגרלה אינה מעכבא כלל. כו'. ור' שמעון הגרלה לא מעכבא כלל. אבל לר' יהודה כסדרין לא מעכבא. כלומר, הגרלה אינה מעכבא שחיטת הפר אלא אם שחט מה עשעה עשירי ויגריל, ולעולם בעי הגרלה על שני השעירים. ואודו לטעמייהו דתנאי

מיהא מעכבא ואודו לטעמייהו דתנאי יעמד חי עד שיכפר עליו צידוי ואם מת קודם וידו מציא אחר בלא הגרלה ואם מת אחר וידו אין צריך להציא אחר כף ע"פ שלא שילחו עדיין דשילוח אינו מעכב ואם מת המשתלח קודם וידו וקודם זריקת דמי צקירו זורק הדם של צקירו ומציא שעיר אחר בלא הגרלה ומתודה עליו ולא יגריל אפילו למנוה דאין הגרלה אלא צפניו כדכתיב על שני השעירים ואם היה מציא שנים היה צריך לטפוח הדם או לאחד את השני (י) (עמו) שיעלה עליו הגריל לשם וכוה שפירש' דלרבי יהודה כשמת המשתלח צריך להציא שנים אחרים ולהגריל עליהם בתחילה הכי תנן לקמן בפרק שני שעירי (ד' סג). ומסיים עלה והשני ירעה עד שיתאחד רבי יהודה אומר תמות ועוד א"ר יהודה מת המשתלח ישפך הדם וצ"כ נמי איכא צהדיא מת אחד מהם משהגריל יציא שנים אחרים ויגריל דברי רבי יהודה ומהאי קרא נפקא לן לרבי יהודה דמיר צתר פלוגתא דרבי יהודה ורבי שמעון גרסינן התם לשלל אותו שאם נשפך הדם ימות המשתלח מת המשתלח ישפך הדם והאי מילתא איתאן לרבי יהודה דרבי שמעון סבירא ליה מת אחד מהן מציא צקירו בלא

השעיר ומכניס על השעיר ומוה כאשר הוה מדם הפר וחזור ונותל דם הפר ומוה ממנו אתה למעלה וי' ויוצא היכא על פני הפוכות. ויוצא ונותן למי שממרט בו ונותל דם השעיר ומוה ממנו כאשר הוה מדם הפר. ויוצא ומערב דם הפר לתוך דם השעיר ומוה על המוכה. פירי' בתנותו שבפנים [בהזאות שמה בפנים]. בשלמא פר מעכב לשעיר, שאם הקדים הוא השעיר להזאת הפר לא עשה כלום משום דמתנות שבפנים הן, ולרבי הכל מתנות שבפנים מעכב לפי מאי ניהו, שאם הקדים הואת של פר בהיכל קודם הזאות השעיר לפני ולפנים, חוקה כתיבה ובעינן הדברים ככתבן. אלא דאי אקדים מתנות של פר בפנים קודם שיגריל בשעיר מה עשעה עשירי, ומוכיחינן [לא מכתבא] ההגרלה אינה מעכבא, מכלל שאינה עבודה ואצ"פ שלא יגריל כלל כשר. קשיא לר' יואי. ודחי ואמר הא ר' יהודה היא, ובגון שהקדים דם הפר במזבח קודם מתנות שבפנים, וכוון דעבודת חוץ מקדש הקדשים היא, אצ"ג שהיא כדכתיב לכן לר' יהודה לא מעכבא. ואקשינן ומה מתנות שבפנים קתני. ופריק אלא אכול הגרלה היא, והא מני ר"ש היא וקסבר הגרלה אינה מעכבא כלל. כו'. ור' שמעון הגרלה לא מעכבא כלל. אבל לר' יהודה כסדרין לא מעכבא. כלומר, הגרלה אינה מעכבא שחיטת הפר אלא אם שחט מה עשעה עשירי ויגריל, ולעולם בעי הגרלה על שני השעירים. ואודו לטעמייהו דתנאי